

Dosarul nr. 2ra-1519/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Gorgan împotriva lui Anatolie Șalaru cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca și a fost menținută hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La data de 21 aprilie 2016 reclamantul Igor Gorgan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Șalaru cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 11 martie 2016, în plenul Parlamentului Republicii Moldova, în cadrul dezbaterilor parlamentare a chestiunii privind moțiunea simplă de cenzură a Ministrului Apărării, Anatolie Șalaru, de la înalta tribună a Parlamentului, acesta din urmă, răspunzând la întrebările deputaților cu recredință a pronunțat relatări false cu privire la fapte și a răspândit judecăți de valoare care afectează onoarea, demnitatea și reputația sa profesională – șef al Marelui Stat major al Armatei Naționale, Comandant al Armatei Naționale, general de brigadă.

A specificat că, la afirmațiile deputatului Vladimir Voronin „Gorgan, boevoi ofițer, a îndeplinit foarte multe misiuni după hotarele țării, a fost menționat de statele străine cu distincții, comandantul Armatei Naționale a ajuns la aceea să scrie petiții și le-a trimis la toți deputații. Eu personal am primit o așa petiție, în care el scrie despre

afacerile matala cu ceea ce-ai început acolo, în Ministerul Apărării. Eu nu știu comisia cea internă sau externă ce-o să arate, însă, stimați deputați, dați să ne gândim la chestiile astea: cui noi doverili Naționalinuiu Armiiu, ați auzit ce aiureli face el aicea ...”, Ministrul Apărării, Anatolie Șalaru a răspuns următoarele: „...referitor la boievoi ofițer Gorgan, care a terminat școala politică și este zampolit, politruc, am mari îndoieli în capacitățile lui de militar, conducător. Mai departe, ceea ce ține de acuzațiile pe care le-a făcut Gorgan, el a scris în toate instanțele, mai puțin a scris la procuratură, la procuratură am scris eu, toate faptele enunțate de dânsul au fost transmise la procuratură prin semnătura mea, am solicitat o anchetă minuțioasă pentru că e periculos și pentru cei care știu ceva și spun numai în presă, trebuie în primul rând la procuratură, la organele de anchetă... Domnul Gorgan este împotriva construcției apartamentelor pentru militari, este împotriva rezolvării problemelor militarilor, fiindcă pe el îl interesează să facă cum a făcut cu contingentul militar de la Kosovo. A făcut el lista personal cu cei 41 de militari până când doi militari n-au sunat la telefonul de încredere și au spus că li s-au cerut câte 1500 de dolari ca să fie incluși în listă. Și atunci, am dat dispoziții să fie anulată lista, să fie instituită o comisie specială și să fie selectați în baza dosarelor și de atunci s-a început conflictul meu cu Gorgan fiindcă l-am lipsit de o sursă de finanțare. S-a ocupat SIS-ul, procuratura, s-au ocupat toate organele, fiindcă toate în Armata Națională trebuie făcute transparente”.

A susținut că, declarațiile făcute de pârât în plenul Parlamentului, au răsunit în orele de seară, fiind ascultate și urmărite de întreaga țară.

A invocat că, în acest discurs pârâtul a formulat judecăți de valoare și a redat despre faptele unei persoane expres identificate – Igor Gorgan, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, Comandant al Armatei Naționale a Republicii Moldova. Prin aceste declarații, nu doar au fost răspândite fapte false și judecăți de valoare care-l pun într-o lumină negativă în calitatea sa de ofițer și șef militar, ci încălcând principiul constituțional al prezumpției nevinovăției, i-au fost aduse învinuiri de comitere a unor infracțiuni grave de corupție.

A invocat că, declarația făcută publică este una falsă și nu corespunde adevărului, iar judecățile de valoare sunt lipsite de suport juridic și factologic.

A notat că, prin ordonanța din 29 februarie 2016 a procurorului militar al Secției investigații și infracțiuni în Forțele Armate din cadrul Procuraturii Generale, a fost dispusă refuzarea în pornirea urmăririi penale, în temeiul art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, în privința șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale, Igor Gorgan, în rezultatul verificării unor informații din denunțul anonim, parvenit în adresa Procuraturii Generale la 29 octombrie 2015, inclusiv și asupra faptului că generalul de brigadă Igor Gorgan ar fi estorcat mijloace bănești a câte 600 - 1000 de dolari SUA de la militarii selectați pentru deplasări în misiunea de menținere a păcii din Kosovo.

A subliniat că, acest document a fost emis anterior declarațiilor publice făcute de către Ministrul Apărării, Anatolie Șalaru, în plenul Parlamentului la data de 11 martie 2016, despre existența căruia ultimul nu putea să nu cunoască.

A relevat că, la data de 31 martie 2016 a expediat în adresa pârâtului cererea

prealabilă și textul dezmințirii, în vederea unei eventuale soluționări amiabile a litigiului apărut, solicitând ca în termen de 15 zile de la data examinării cererii prealabile, să facă publică prin aceeași metodă dezmințirea anexată cu exprimarea scuzelor pentru declarațiile intenționat defăimătoare. Astfel, deși cererea prealabilă a fost recepționată de către pârât la data de 01 aprilie 2016, aceasta a rămas fără soluționare.

A relatat că, prin declarațiile defăimătoare aduse cu rea-credință, Ministrul Apărării, Anatolie Șalaru i-a cauzat grave suferințe psihice, Totodată, prin declarațiile defăimătoare și false ale Ministrului Apărării i-a fost adus învinuiri lipsite de careva suport juridic și anume în comiterea unor infracțiuni grave de corupție, având legătură directă cu exercitarea obligațiilor funcționale de comandant al Armatei Naționale și îndreptate împotriva întregului efectiv al acesteia, informație care a fost difuzată de mass-media în toată țara în direct din plenul Parlamentului Republicii Moldova în ore de vârf, fiind astfel recepționată pe întreg teritoriul țării. Mai mult, învinuirile aduse lui au fost pronunțate de un înalt demnitar de stat - Ministrul Apărării al Republicii Moldova în privința subalternului său.

A solicitat obligarea lui Anatolie Șalaru să dezmință informația falsă cu privire la faptele și judecățile de valoare fără substrat factologic suficient, expuse cu rea-credință în privința sa în discursul rostit de la tribuna Parlamentului Republicii Moldova în ziua de 11 martie 2016 în cadrul dezbaterilor moțiunii simple de cenzură a Ministrului Apărării, Anatolie Șalaru, aducerea scuzelor publice pentru răspândirea informației false, intenționat defăimătoare și acuzațiilor neîntemeiate, prin care i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională și încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50000 de lei și cheltuielilor de judecată.

La data de 08 februarie 2017, reclamantul Igor Gorgan a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile făcute de Anatolie Șalaru în cadrul dezbaterilor pe marginea moțiunii simple de cenzură a Ministrului Apărării în ședința Parlamentului Republicii Moldova din 11 martie 2016, obligarea lui Anatolie Șalaru să dezmință în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii, prin aceeași metodă de la tribuna Parlamentului Republicii Moldova declarațiile defăimătoare și să-i prezinte scuze publice după cum urmează: „Prin prezenta, subsemnatul Anatolie Șalaru, dezminț declaratiile false cu privire la faptele și judecățile de valoare expuse în privința generalului de brigadă, Igor Gorgan în discursul rostit de la tribuna Parlamentului RM în ziua de 11 martie 2016 în cadrul dezbaterilor moțiunii simple de cenzură a Ministrului Apărării, Anatolie Șalaru. La fel, aduc scuze lui Igor Gorgan pentru răspândirea informației false, intenționat defăimătoare și acuzațiilor neîntemeiate aduse, prin care i-a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională”, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50000 de lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Igor Gorgan, a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost admisă parțial cererea lui Anatolie Șalaru privind compensarea cheltuielilor de judecată

și a fost încasat de la Igor Gorgan în beneficiu lui Anatolie Șalaru suma în mărime de 5000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca și a fost menținută hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanța întemeiat a relevat că nu sunt temeinice argumentele reclamantului, nefiind demonstrat că declarația făcută publică de către pârât este una falsă și nu corespunde adevărului, iar judecățile de valoare sunt lipsite de suport juridic și factologic. Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

De altfel, prima instanța corect a ajuns la concluzia că, expunerile lui Anatolie Șalaru nu cad sub incidența prevederilor legale și nu lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a lui Igor Gorgan. Respectiv, informația nu este defăimătoare, constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient și informația răspândită este de interes public.

Totodată, instanța de apel a menționat că expunerile intimatului nu au fost în măsura în care l-ar pune pe apelant într-o lumină negativă în calitatea sa de ofițer și șef militar, și nici nu a fost încălcat principiul prezumpției nevinovăției, or intimatul nu a adus învinuiri apelantului de comiterea unor infracțiuni grave de corupție. Mai mult, caracterul defăimător al informației nu se prezumă. Acest fapt trebuie a fi de dovedit de reclamant/apelant conform prevederilor art. 24 alin. (1) lit. b)-c) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

În concluzie, instanța de apel a indicat că, în prezenta speță nu au fost întrunite cele trei condiții pentru restrângerea libertății de exprimare prevăzute la art. 3 alin. (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, restrângerea să fie prevăzută de lege, să urmărească unul sau mai multe din scopurile indicate în acest alineat și să fie necesară într-o societate democratică.

La data de 17 mai 2018 Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel a dat apreciere doar probelor prezentate de intimat, fără a se expune și asupra probelor invocate în susținerea poziției sale.

A susținut că instanțele de judecată nu s-au expus asupra ordonanței din 29 februarie 2016 a procurorului militar al Secției investigații și infracțiuni în Forțele Armate din cadrul Procuraturii Generale din 29 februarie 2016, prin care a fost dispusă refuzarea în pornirea urmăririi penale, în temeiul art. 275, pct. 3) Cod de procedură penală, în privința șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale, Igor Gorgan, în rezultatul verificării unor informații din denunțul anonim, parvenit în adresa Procuraturii Generale la 29 octombrie 2015, inclusiv și

asupra faptului că generalul de brigadă Igor Gorgan ar fi estorcat mijloace bănești a câte 600 – 1000 de dolari SUA de la militarii selectați pentru deplasări în misiunea de menținere a păcii din Kosovo.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 17 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Igor Gorgan, reprezentat de avocatul Ivan Roșca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic